

Vladimír

Franze

Seděl jsem u stolu v kuřácké části Café Savoy a čekal na Vladimíra Franze. Občas jsem se s židlí nahnul tak, abych viděl za roh, na vchod do kavárny a předběhl tak okamžik překvapení příchodu Vladimíra Franze.

text: LUKÁŠ PAULŮ
foto: IDA SAUDKOVÁ

stává, že se skladatel pro samou konstrukci, v rámci hledání svobody, a komplikaci, kterou si naložil, pak nedostane k vlastnímu.

// ...ztratí se v kompozici?

Ne, on se v ní neztratí strukturálně a logicky, ale ztratí se logika srdce a proč je to muzika. Je úplně jedno, jestli je to gregoriánské chorál nebo někdo v 60. letech 20. století, nebo je to Dvořák, Schubert, nebo kdokoliv jiný. To buď je, nebo není. To je stejný princip duchovní hudby. Ta pro mě není spjata pouze s náboženskou tematikou. Pro mě je tisíckrát duchovnější třeba Slovanský tanec nebo Radeckýho Marš, než tony a tony špatných mší nebo skladeb, který si berou Pána Boha do huby. Protože ve skladbách, o kterých jsem mluvil, se vznášejí zkrátka Duch Svatý, a proto je to hudba duchovní.

Dneska se i ve výtvarném umění vydává kdejaké šoupání nohama či pochrchávání v kostele za duchovní umění. To je blbost.

Co se týče muzikálnosti, tohle by se nemělo ztratit a mělo by se k tomu vrátit. To není o prostředcích. Třeba Sofie Gubaidulina je velká skladatelka, i když používá v hudbě mnohdy protivné prostředky, jako používají mnozí jiní, akorát při jejich skladbách se člověk najednou probudí, zatímco u těch ostatních usíná. To je ten dar, buď který tam je u toho přenosu, nebo není. Takovej dar má z našich skladatelů třeba Ivanka Loudová, jíž si hluboce vážím, mám ji rád. Pro mě byla dalším takovým... kdysi, když jsem se formoval ve dvaceti pětadvaceti letech... scénická tvorba Jana Klusáka, určitě jo.

... a ze zahraničí?

Sofie Gubaidulina, určitě Luciano Berio, který neztrácel kontakt s posluchačem. Je vidět, že měl sám jakousi divadelní hudebně-dramatickou skupinu. Samozřejmě je to velmi precizně strukturovaný, ale

V momentě, kdy moje židle svírala s podlahou kavárny úhel téměř 45°, zazvonil telefon. „Dobrý den, Vladimír Franz. Omlouvám se, zkoušel jsem prváky a bylo jich víc, než jsem čekal. Jsem u vás za sedm minut.“ Vrástím se zpět nohama na zem. Venkovní dusno prostupuje otevřenými okny kavárny, stahují se mraky. Chystá se letní bouřka. Připravuji se na rozhovor. Vladimír Franz vchází dovnitř. Poznávám ho na prsto bezpečně na první pohled, přesto, že jsme se spolu předtím nikdy neviděli. On mě ne. Snažím se proto upoutat jeho pozornost, vstávám, mávám. Zachytil moje signály a míří ke mně. Vítám ho u našeho společného stolu.

Po úvodních slovech přistupujeme volně k rozhovoru, zapínám diktafon:

// Kdo/jaké hudební skupiny vás ovlivňovaly za studentských let? Kdo byl vašim hudebním guru?

Guru byli různí, v pěti letech to byl třeba Smetana a ve dvanácti Wagner, zejména pozdní Wagner jako Soumrak bohů a Parsifal. Předtím ještě Mahler, vzápětí přišel Janáček. Najednou přišel Penderecki, Bruckner, Martinů, kterého jsem znal veškerého dostupného. Když zakládali společnost Bohuslava Martinů, tak já znal všechny ty věci už dávno. Byla spousta objevů.

// ...a z těch současných?

To je těžký, poslyšte. Já mám rád muziku, to je základ. Skládám sám od šesti let. Ve druhé polovině 20. století se bohužel často

// Guru byli různí, v pěti letech to byl třeba Smetana a ve dvanácti Wagner, zejména pozdní Wagner jako Soumrak bohů a Parsifal... Byla řada objevů.

PROF. JUDR.

VLADIMÍR FRANZ

výtvarník, hudební skladatel, pedagog a publicista.

Kromě Právnické fakulty UK soukromě studoval skladbu u V. Sommera, malbu u K. Součka a A. Bělocvětova, dějiny výtvarného umění u J. Homolky a dějiny hudby u J. Kynclů. Uspořádal přes 60 samostatných výstav a zúčastnil se mnoha skupinových výstav a performací.

Je zastupován v galeriích a uměleckých sbírkách doma i v zahraničí. Ve svém díle se zabývá vztahem člověka a přírody.

Velká část jeho hudebního díla je spojena s prací pro divadlo, kde vytvořil hudbu ke sto padesáti inscenacím, za něž šestkrát obdržel cenu A. Radoka a cenu Divadelních novin a Sazky. Je také autorem hudby k rozhlasovým hrám, televizním inscenacím a několika filmům (Kamenný most).

Z volné tvorby uvedme opery Ludus Daniels, Údolí suchých kostí, Válka s mlouky, První symfonie – Písně o samotách, hudební báseň Radoběl pro Českou filharmonii, kapesní oratorium – Mládenci v peci ohnivé, kantátu Tractatus Pacis na text mírové smlouvy Jiřího z Poděbrad, cyklus madrigalů Zářící noc a další.

Pedagogicky působí na AMU v Praze, kde přednáší hudební dramaturgii, estetiku, hudebně – výtvarnou interakci a dějiny umění. Spolupracuje také s dalšími školami AVU, FAVU (Bmo). Svou teoretickou činnost zúročuje i v práci kurátorské a publicistické.

Ve volných chvílích se zabývá zahradou.

>

i přesto se tam dostává muzika, komunikace. To se týká i Schönberga, kterej v mládí dokázal zinstrumentovat vídeňskou operetu a kdyby na to přišlo, tak by uměl udělat i šlágr. On samozřejmě tou cestou nešel. Jaroslav Ježek má vážnou tvorbu, kterou by asi mnoho lidí... třeba Duo pro dvoje housle, ... taky neskouslo. Myslím, že i ten moment komunikativnosti i schopnosti napsat něco úplně (jak se tomu dneska říká) užitého není žádná hanba. Myslím, že člověk s melodickým darem by se neměl nutit do jakýchsi znějících struktur – i když je to v módě. To máte stejně jako Straussovy valčíky... jsou tisíckrát lepší, než tony špatných symfonií.

// Navštívil jste letošní ročník Pražského jara?

Letošní ročník Pražského jara jsem nenavštívil vůbec, protože jsem trávil veškerý čas v Národním divadle na dokončování Konce masopustu a jednak kompozicí Sto roků samoty pro divadlo ABC, takže jsem měl co dělat. Zkrátka stačil jsem si sám – bylo nutno obdělávat vlastní zahradu, a nestihl jsem už bloudit po cizích záhumencích.

// ...měl jste z programu něco vytipováno?

Určitě by mě zajímala ta „Šestka“ Mahlerovská, kterou mám doma v partituru a znám ji z paměti.

// ...a co jeho Symfonie Tisíců?

Na ní se nedá udělat nic dobře ani špatně, to je takový monstrum, že už je to úplně jedno. Ta první věta Veni Creatur Spiritus je krásná, zejména v takových tichých místech, jsou tam mnohá překvapení a přeapadení. Ale ten masiv – no tak tam lze souhlasit kdysi s dirigentem Vladimírem Válkem, že si u tohoto nepřipadá jako dirigent, ale jako výpravčí.

To je taková věc, kterou nemůže ani zachytit nahrávka. Protože nejde zachytit tisíc

lidí a ještě mega orchestr jak řve a duní... já ji mám moc rád, ale je to přes míru.

// Sledujete současnou pop hudební scénu (českou / zahraniční)?

Paradoxně to jde úplně mimo mě. To neznamená, že bych neregistroval, spíš uvažuji o interpretech, což bohužel já sám nejsem – leží mi 150 písniček, některý by byly dobrý, ale akorát bych je musel zprodukovat.

Mně na popu trochu vadí jednoduchost struktury. A člověk si taky občas chce přečíst něco delšího, než je jen slogan. To neznamená, že bych si nevážil třeba R. Holýho a mnohých dalších skvělých muzikantů. Ale muzika mě obklopuje a je to stejné jako bych dělal v cukrárně, taky večer už si nebudu dávat věnečky k večeri, větrník. Jsem dalek toho, abych tady říkal, že vážná muzika je něco hoch a tohle to je..., jak jsem uváděl u Strausse... To ale neznamená, že bych si nevážil melodického talentu Michala Davida, ale poslouchat to nemusím.

// Například 60. léta nám dala obrovské kvantum písni, šlágrů...

...bezespору, ano. Karel Hála, velmi zajímavé zjevy je Gondolán.

// ...oproti tomu má dnešní tvorba větší nou jepiči život. Proč?

Těm lidem to počítač prostě nenabídne. Je to taková prefabrikovanost uvažování. Není den, kdy by v Praze nevypukla nějaká směs známých půltaktů, dvojtaktů jenom slepených dohromady, která se hrdě, leč neprávem, nazývá muzikál. Pomalu není slavný téma, který by touhle omáčkou nebylo protažený. O tom všem jsou ty Superstar.

// Mohou soutěže tohoto typu nabídnout, nebo „udělat“ zpěvákovi zpěvákem – profesionálem?

Je to pračka na prachy, masáž a lidová zábava. Umělec je o tom, že něco říká. Jestli

to krká nebo říká hlasem andělským je jeho problém. Člověka, který zvítězil v Superstar, čeká dlouhá cesta změnit se ze cvičené opice v osobnost.

„... už prší, bouřka je tam...“

Já si nemyslím, že Karel Kryl uměl nějak valně zpívat, ale jde o to, že v sobě nesl velký a skutečný hněv nad nespravedlností světa. Tam to začíná být zajímavé.

Když pak totéž zpívá třeba Dan Landa, tak je to sdělení pro sentimentální country instalatéry. Důležité je, kdo to říká.

Mně student dal ve třetáku nějaký písničky, docela se mi líbily, a to jsem netušil, že to bude raketový start Tomáše Kluse. Přeju mu to!

„... no líják, pěkná tropická bouřka, porostou houby...“

// Vystudoval jste právnickou fakultu na UK, pracoval jste někdy v oboru?

To se mi neustále předhazuje, já jsem se tomu vůbec nevěnoval, tu školu jsem nějak chodil. Trávil jsem ale taky pět let v Vladimíra Sommera na skladbě, kterýho jsem si užil víc, než kohokoliv jiného. To je daleko zajímavější.

// ...právě – kromě toho jste se věnoval malbě, dějinám umění a skladbě.

Protože byl čas na těch právech, víte, je to ideální.

// ...studium muselo být zároveň vaším koníčkem, muselo vám to vyplnit 24 hodin denně.

Docela i jo, člověk se učil za jízdy. Mě nebavilo řešit úkol pro úkol, ale jako konkrétní dílo. Na tom se člověk nejlíp naučí. Proto jsem chápal Martinů, který se učil „za jízdy“. Nakonec i praxe v divadle je ohromná, člověk si může rovnou vyzkoušet různé kombinace, možnosti, formální, barevný, instrumentační a rovnou to slyší.

>

// Superstar. Je to pračka na prachy, masáž a lidová zábava. Umělec je o tom, že něco říká. Jestli to krká nebo říká hlasem andělským je jeho problém.

Když si představím, kolik po nebi proletí za den letadel a kolik vypustí smradu..., kampak se to asi poděje?

// ...pro mě je nepochopitelné, jak se letadlo dostane a udrží ve vzduchu...

Je to takovej zázrak, který mě dojmá, a jsem sentimentální. Je to zázrak...vyvinout se od pračlověka k takový kravině. Člověk uvnitř pořád poslouchá, jestli motory ještě běží nebo neběží...to jsou nervy, aby to nespadlo.

...zpět k otázce rozdílnosti v divadelní a televizní hudební tvorbě.

Televize má nakročeno trošku k filmu, kde se daleko víc jedná o pocit. Je virtuální, na rozdíl od trojrozměrnosti divadla. Ideální hudba v divadle je dramatickou postavou, může se nějak chovat, může dělat různá kouzla. To v televizi a ve filmu nejde, protože když se pustí něco opačně, tak to bude většinou blbost. Na divadle to jde a vznikají další významy. U filmu se musí dávat větší pozor na základní pocit, atmosféru. Málokdy se dá jít do kontrapozice, aby muzika dělala ve filmu dramatickou postavu.

Existují samozřejmě výjimky, je jich však jako šafránu. Například ve scéně z Pianisty režiséra R. Polaňského, hlavní hrdina musí „esesákoví“ zahrát Chopinovu baladu, do níž se promítne úplně všechno. Ale to se málokdy stane, takhle nastavená situace u filmu.

Dřív to režiséři uměli. Vláčil v Markétě Lazarový, Jasný ve Všech dobrých rodáčích, Kachyňa v Kočáru do Vídně, prostě tam je hudba opravdu dramatickou postavou. A v dnešním filmu? Bída s nouzí!

// Lidice jste viděl?

Kousky, nebudu soudit. Mám strach, že se jedná o paušál bez konkrétního zacílení, proč jsou to právě Lidice? Napadá mě taková věc..., když měl někdo smůlu za života, má ji asi i po smrti. Lidice jednou

vypálili Němci, pak se stali argumentem Svazu obránců míru a socialismu a do třetice ještě film. Nechci ale předjímat. Hudbu bych si představil daleko adresnější, konkrétnější, a ne takovej filmovej syntákovéj, počítačovej paušál.

// Jak dlouho se hudební, divadelní a televizní tvorbě věnujete?

Na Právnický fakultě jsme založili divadlo a tam jsme začali formou komorního muzikálu. Nejsem skladatel scénický hudby, jsem hudební skladatel, který holt taky píše scénickou hudbu. Jako Mahler celej rok musel dirigovat a pak přes prázdniny taky mohl skládat. Když je možnost, dělám si své věci, ale nepodceňuju užité umění. Navíc ze symfonií a kvartetů bych se neuživil.

Neuživil proto, že v Čechách v tomto oboru neexistuje opravdová produkce. Když Arvo Pärt složí skladbu, ihned agent, který je v Berlíně, Londýně, Paříži a v Madridu, Riu a v New Yorku uvědomí veřejnost tak, že do dvou měsíců je ta skladba známá na celém světě. To tady zatím neexistuje. Někdo by se to už měl konečně naučit, protože jinak jsme tady, i kdybychom vymysleli perpetuum mobile, ztraceni.

// Je to tedy věc managementu, nakladatele?

Určitě. Největší dar, který dal Brahms Dvořákovi, není to, že mu opravil nějaký křížky, béčka, ale že ho doporučil Fritzi Simrockovi. Kdyby Dvořák pořád vydával u pana Urbánka, tak do smrti hrál v Prozatímním divadle na violu.

// Jaké máte nejbližší plány?

Projekt, který plánuju nebo neplánuju a doufám, ten už leží od roku 2005 v Národním divadle. Objednaná opera Válka s mloky. Což je opera, jak má být. Konečně s nástupem nového šéfa opery, pana Rocca, by se dílo mělo uskutečnit,

>

Kdybych psal smyčcové kvartet do šuplíku, je mi to k ničemu.

„...to je dobrej ceďásek, to je krása. Musíme ten rozhovor dělat tak dlouho, dokud to nepřestane..., poslyšte“, komentuje krupobití Vladimír Franz kráčeje k oknu kavárny mezi stoly.

„...vy máte aspoň čepici...“

„...to je úplně jedno, uděláte 3 kroky a jste mokrej bez čepice, s čepicí, s čímkoli...“

// Komponujete pro divadlo i televizi. Můžete mi popsat základní charakterové rozdíly?

Televize je něco mezi loutkovým divadlem a mikrovlnnou troubou. Musí se uvažovat s tím, že nikdo, kdo si pustí doma televizi, si nezapne dvoumetrový reprobedny a nebude ladit zvukový efekty.

„Ty brdo, kroupy? Kroupy. Teď by do toho mohlo ještě praštit... to je krása... To se dalo ale čekat... aspoň se zaleje zahrada. To jsou kroupy..., příroda se zbláznila, hlavně ať se to nezvětšuje, to se mi jednou stalo, padaly kroupy jako rajský jabka. Hlavně ať jsou takhle malinkatý a dobrý... To je trest za ty prváky!“

// Jaký máte názor na globální oteplování?

Je takovým dobrým zvykem, že když prezident Klaus něco řekne, tak pohorší většinu intelektuálů. Ale hodně často se taky stává, že má v leččem pravdu, na což se přijde až později. Globální oteplování... nevím, mám-li omdlít či ne, zda je způsobeno člověkem..., určitě bude, ale určitě i přírodou. Podívejte se na tornáda, tsunami, pařáky. Rysy globálního oteplování tady zkrátka máme, musíme s nimi počítat. Příroda si sama nepomůže. Vezměte lesy na Šumavě a jejich sebeobnovu. To jako když někoho přejedete autem a potom budete říkat... nejlepší bude, aby si pomohl sám. To je blbost.

// Televize je něco mezi loutkovým divadlem a mikrovlnnou troubou. Musí se uvažovat s tím, že nikdo, kdo si pustí doma televizi, si nezapne dvoumetrový reprobedny...

> což je pro mě samozřejmě velká radost. Člověk přemýšlí, kdo by to mohl dirigovat, kdo bude režirovat, kdo udělá výtvarnou složku a tak dále. Chci také složit saxofonový kvartet, kde každý z hráčů střídá všechny saxofony, basklarinety, takže lze během skladby dosáhnout širokého barevného spektra. Mělo by se to jmenovat Šoa kvartet.

Přišla objednávka 2. symfonie pro Plzeňskou filharmonii. Akorát nesehnali naprosto směšnou částku na rozepisovače. Což mi připadá v evropským městě kultury opravdu tristní a zejména směšné. Jako kdyby člověk ještě musel shánět někoho, kdo tam bude vytírat hadrem, stěhovat nábytek, stěhovat tympány.

Ivan Kusnjer zpíval v mé První symfonii, chtěli jsme udělat Druhou symfonii, jako monodrama. Měly to být monology námořníků z ponorky Kursk. Což by bylo pěkné téma, ale bohužel... Evropské město kultury nesehnalo peníze na rozepisovače. Nevím, kde to jsme.

// Spíš píšete na objednávku?

Snažím se to skloubit. Nemyslím si, že dělat na objednávku je hanba. Bach dělal celý život na objednávku nebo Mozart. Hanba to není. V romantismu se objevil názor, že když se něco dělá na objednávku, musí to být hnusné a odbyté, zatímco když dělám pro sebe, bude to určitě geniální. Blbost! Stop této formě „romantismu“. Hudba je službou a řemeslem.

// A vývoj výtvarného umění? Jak/v čem se liší to současné od historie?

Když to člověk porovnává s barokním a renesančním, tak v průběhu 20. století umění přešlo z role magie a služby do role informace a navíc ještě o sobě samém. Jako by mě nějaká služka informovala, proč se zrovna nakrucuje před zrcadlem. Což mě, pravda, moc nevzrušuje. Jako bych poslouchal vyprávění milionů lidí, jak šli k zubaři. To mi připadá úplně k ničemu. Umění má

pocit, že se musí stát taky vědou, vznikají pak čím dál tím větší banality, stále zdůvodňovanější složitější kecama.

Napsat něco o Petru Pavlu Rubensovi je asi těžší než popsat opřený kolo o zeď. U Rubense musím respektovat mnohé zákonitosti, zatímco o kole můžu napsat přes Marxe, Vinnetoua, nazvávat 300 stránek a úplně beztestně. Ztratilo se napětí. A také mně u mnohých „soudobých nápadů“ vadí, že se často říká „A“ a nikdo už nedomyslí „B“.

// Oblíbenec ze současné generace mladých umělců?

Jsmo v éře konceptů. Jaké však dělat konceptuální umění po takových sociálních sochařích, jako byli ve 20. století Stalin, Pol Pot nebo Hitler? Kam s hromádkama odpadků? To je už zbytečný.

Navíc, svět je tak zasviňovanéj hromádkama odpadků, že z toho dělat ještě umění, to by mělo být trestný.

Klasická malba – ta existuje. Oponoval jsem na Akademii pár šikovných lidí. Ať to je Aleš Havlíček, Petr a Pavel Vašíčkovi sourozenci. Anebo Josef Bolf. Ale jsou další klasici, já jsem dělal 15 let kurátora Andrejovi Bělocvětovovi. Pak se toho zmocnila hrstka polovzdělanců a vydala velkou, sice monografii, ale jsou to zkreslující bláboly... ani mě nepozvali na vernisáž...

Teďka umřel třeba Jaroslav Hovadík, což je další velká osobnost. Jsem zvědavěj, kdo se ho zase chopí a udělá si z toho život. Umění český daleko víc dělali solitéři, než ten hlavní proud. Nakonec se zjistí, že to ani tak nebude Emil Filla a tahle parta, ale Alén Diviš, Kupka, Vácha a takoví, který v té době ani nikdo neznal.

Jsem také solitér, můj kurátor se zabil v autě. Což je pro mě velice nepřijemné.

// ...a co Banksy?

Neznám, co dělá Banksy? Čím se liší Banksy od ostatních street art? Jakou má produkci?

// V Německu v hospodě visí Goethe nebo Wagner.

Zkuste do nějakýho baru dát portrét Dvořáka. Tady řeknou:

„Co je to za idiota, proč sem nedali Jágra?“

V Německu by to neřekli, řeknou:

„Ja, Goethe.“

Mnozí ho nečetli, ale vědí, že je to kladná součást jich samých, a proto k tomu tak přistupují.

poručování programu do Lidových novin, snažím se dotýkat zajímavějších momentů, než nějakých pár kašparů, který trdlouje úplně nesmyslně. To nemá smysl sledovat. Proč? Já taky furt někoho na ulici neotravuju, jestli tam bude es dur akord. Měl bych vyžadovat referendum, jestli použiju saxofon nebo cello? Proč? To je jejich povolání a mají ho dělat, oni ho nedělají, akorát kradou.

Taky padla iluze, že za naši situaci může čtyřicet let bolševismu. Komunismus nám byl určitě velmocensky vnucen, ale ta jeho chuť a vůně je ryze výrazem naší mentality, která akorát našla jiné tvar. Nelze se za nic schovávat. Jde akorát o jinou ručičku nebo nožičku stejného tělíčka.

// Spoléhat na budoucí generace?

To souvisí s historií. Národní obrození v Čechách bohužel nevzniklo jako výraz pokračující renesance, která do Čech díky husitství vůbec nedorazila. Ve všech zemích jako Holandsko, Švédsko nebo i Anglie se renesance – tj. způsob života na Zemi, přirozeně rozvíjela dvě stě tři sta let. Tady národní obrození vzniklo z hecu deseti obrozenců a udělali nesmírnou práci za těch sto let. Nic však nejde uspěchat. Je to otázka x generací. Optimismus, že to ta příští generace vezme do ruky... nevím, kde by to měla nabrat?

Paradoxně kulturní výsledky tady byly vždycky větší než politický. Neznám politický čin v 19. století srovnatelný s vytvořením Mé vlasti, Stabat Mater. A ve 20. století? Navíc je dost protivné, že si moc nevážíme lidí, kteří něco dokázali. V Německu v hospodě visí Goethe nebo Wagner. Na Fidži, když si pustíte v poledne rádio v autě, tak hrají Dvořákovu Smyčcovou serenádu. Zkuste do nějakého baru dát portrét Dvořáka. Tady řeknou: „Co je to za idiota, proč sem nedali Jágra?“ V Německu by to neřekli, řeknou: „Ja, Goethe.“ Mnozí ho nečetli, ale vědí, že je to kladná součást jich samých, a proto k tomu tak přistupují.

Myslím, že i ta slavná první republika... Vezměte si příklady Emy Destiniové, Oskara Nedbala. Byť byli top ve svém oboru, stejně to nestačilo. Výraz malosti, člověk si často klade otázku, jestli to vůbec mělo být samostatné. Krajina je krásná, země je krásná, bylo o ní řečeno moc krásného..., ale jako... no...

// Degradovali jsme tedy naše společenské zájmy? Jsme lhostejní vůči základním kulturně-historickým mezníkům?

Plebejství. Setkáváme se s ním na každém kroku. Řešíme, jestli si hokejista vymknul palec, nebo jestli se támhle modelka poblíla... A úcta k jakékoli duševní činnosti? Co se týká kultury, vědy, financování školství? Kdybych někomu řekl v Holandsku, jaký mám plat jako univerzitní profesor, kdysi nejmladší jmenovaný v této republice, tak by si mysleli, že nějak divně žertuju a že jsem asi na hlavu. To o něčem svědčí, ne?

V Německu mají malíři desetileté pořadníky na své obrazy. Zde jsou také potenciální kupci, ale radši si koupí nové golfové hůlky každý týden. Čili je to taková nedovychovaná prasečkařina. Můžeme si namloutvat, jak jsme světoví. Nejsme světoví. Je to stále taková zájmová ochotničina a můžeme předstírat, co chceme.

LP: „Děšť se už přehnal nad jinou kavárnu, děkuju vám.“

VF: „Začali jsme slibně a skončili jsme v prdeli. Výborně.“

LP: „Depresivně.“

VF: „No tak, jak to je, skončili jsme v realitě.“

>

// Souhlasíte tedy, že značnou roli sehraává marketing?

Určitě jo. Andy Warhol je bezesporu takovým Alfonsem Muchou nové doby. Skvěleje managing a skvělá strategie. Je to setkání talentu se šťastnou náhodou. A velice tvrdě business!

// Výstava, která vás v poslední době zaujala?

Adrienu Šimotovou mám rád, je to miláček. Jinak teď nevím, to víte. Noty, nahrávací studia, divadla...

// Michal Pěchouček?

Jo, Michal Pěchouček, mně to nevadí...

// Jak vnímáte činnost OSA? Zastupování jste od roku 2004.

Poslyšte, existence OSA asi nutná je. Pro mě je to trošku zakletý zámek a moc se v tom nevyznám. Otázka je to, nakolik je to stroj, který produkuje sám sebe a nakolik je to stroj, jak jsem mluvil v případě nakladatele Arvo Pärta. Takové to dynamické „cosí“, co je tady potřeba jako sůl, protože jinak jsme tady ztraceni.

Dovedete si představit, že by sem přijel Brad Pitt, šel přes vrátnici Barrandova a ptal by se, jestli nemají nějakou roli? Jako se lidi naučili dělat aukce, je třeba se naučit produkci. Ale natvrdo, nikoli jen „jako“.

// Sledujete politiku? Jak vnímáte naši politickou reprezentaci?

No... sleduju... spíš tak koutkem oka. Je-li píšou každé páte pod záminkou do-

// Čili je to taková nedovychovaná prasečkařina. Můžeme si namloutvat, jak jsme světoví. Nejsme světoví.